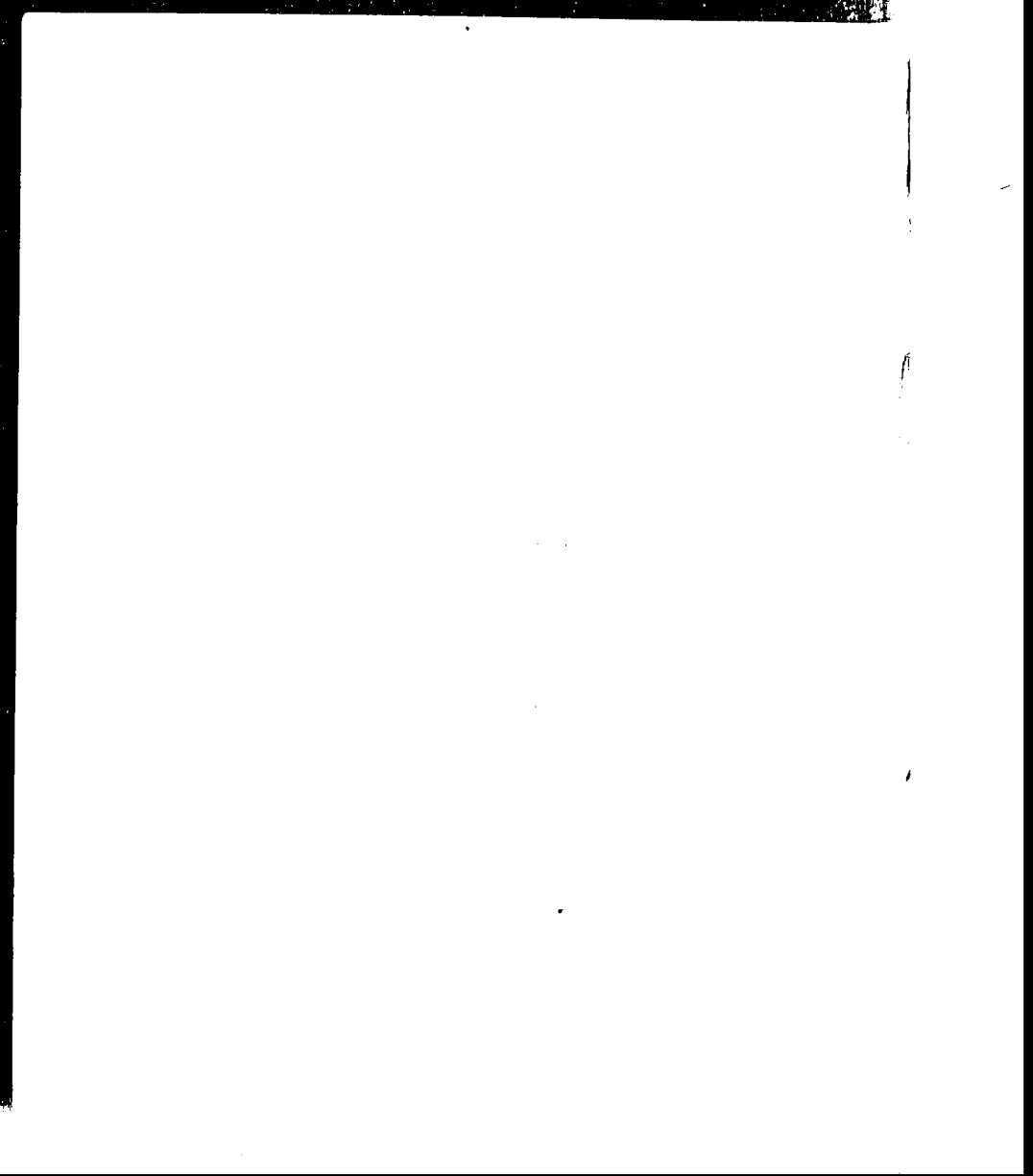

De Jong 500

Martin Leopold

GEDICHTEN

1930—1944

GEDICHTEN 1930—1944

Portefeuille-serie

No. 2

No. 1 Eddy Evenhuis, *De leerling Alexander*

No. 2 Martin Leopold, *Gedichten 1930-1944*

Martin Leopold
GEDICHTEN
1930—1944

1944
IN AGRIS OCCUPATIS

MIL 1987
MIL 1987
MIL 1987

I
1930—1934

OASE

Nachtschade woekert hier, zij tracht vergeefs
In 't raadsel van een bloem tot rust te komen.
Wie eenmaal dit vergif heeft ingenomen
Lijdt aan een onrust die niet meer geneest.

Soms, overdag, komt een vermoeide mond,
Verschroeid door een heet vuur, den oever zoeken
En water drinken, en het dan vervloeken
Door een nog brandender vergif gewond.

Want iedere nacht, o bliksemend verraad,
Komt hier een engel iets in 't water gooien,
Komt hier een engel om het zaad te strooien
Waardoor dit woekerend vergif ontstaat.

VOORJAARSNACHT

Het park: orgie van hijgend groen en stroomend,
Hunk'rend de wereld overstromend maanlicht.
Ik hoor hoe 't bloed, hier in verrukking komend,
Overal teedere verwoesting aanricht;

Hoe 't water zich van drift geen raad meer wetend,
De heete dorst lescht aan verdronken loover,
En hoe de nacht, de angst voor 't licht vergetend,
En sneller ademhalend, achterover

Tusschen de bloemen tuimelt, en ontvoerd wordt
Naar het bekoorlijk, zwaar vergiftigd water,
Dat snel bedwelmt, en dat door niets beloerd wordt
Dan door de vonkende oogen van een sater.

DE BRUID

Het voorjaar schijnt haar prachtig lijf te dwingen
Den morgen vol verrukkingen te droomen.
Open, dat raam: het licht moet binnen komen,
Als een viool hoog door de kamer zingen.

De zon bemint hartstochtelijk de seringen,
Loswoelend hun bedwelmende aromen.
Haar bloed stroomt sneller nu dan beken stroomen,
Zoo kan een tuinfontein in bloesem springen.

Het maakt haar ademloos, dit hevig bloeien,
Haar mond is open en de oogen gloeien —
Opeens raakt haar stem los en wordt een lied,

Zóó hoog en helder aan het licht ontstijgend,
Dat de spiegel, niet meer 't verraad verzwijgend,
Verrukt van haar sidderend lijf geniet.

DE VOORTEEKENEN

Het huis, het open venster en daarachter
Uw handen, die niet willen dat ik ga,
ik weet: het leven is bij u veel zachter,
Maar zóó, dat ik het soms niet meer versta.

Terwijl uw mond zich langzaam overgeeft
Schrijft uwe hand verhalen op de muren:
Zoolang het schreien van een kind zal duren
Dat in zijn slaap reeds donkre angsten heeft,

Gaan in één nachtwoak beurtlings op en onder
Donkerder angsten, die 'k vergeefs weersta:
Het huis, en 't raam dat openstaat maar zonder
De handen, die niet willen dat ik ga.

OVERZICHT

Gods heldre tuin is hier wel ver vandaan,
Het zilvren bloeien, geen kan het meer hooren.
Toen ik die eerste stilte heb verloren,
Waar, weet ik niet, is ook die tuin vergaan.

Sindsdien het onophoudelijk begin
Van verten, daar zich werelden in bewegen.
Ik wil hier weg, maar 't vreemde houdt mij tegen,
't Onrustig leven haalt mij steeds weer in.

Niets blijft mij, dan iedere dag en nacht,
In dit door God verteld verhaal te loopen;
Zie, de deur van een kathedraal staat open,
Er wordt elk oogenblik iemand verwacht.

II

1934—1944

CHRISTUSKIND

voor Manuel

Eens nam Hij afscheid van Haar schoot.
Elk gaat zijn weg. Hoe moeilijk is 't
Zijn weg te gaan, maar ook hoe schoon,
Hoe teeder vleit zich 't morgendal
Tegen den heuvelrug en stroomt
De beek aan beider jeugd voorbij.

't Vergaan der dingen deert Hem niet.
Al wat naar horizon verlangt
Heengaat en geen terugkeer heeft,
Vindt eerst bij Hem oneindigheid.
Zie toch, hoe stil het water wordt
Wanneer Zijn hand de visschen wenkt.

Hij woont aan 't kruis. Denk veel aan Hem.
Bid, bid, mijn zoon — O, Christuskind,
Ik die gedurig afscheid neem,
Ik die ga en mijn weg niet weet,
Maak van mijn blijvend ongeduld
Een vogel naar Uw hemelrijk.

ACTE VAN BEROUW

Hoe ver ook van Uw huis vandaan,
't Mocht morgen zijn of avond wezen,
Gij wist: eens zal zijn hart genezen —
En liet mij gaan.

Gij dacht: zijn leven is zonder kant,
Op elken kruisweg staat hij stil en
Als vastgenageld, zou niets willen
Dan, onverdeeld, Mijn land.

En ik? Ach, Vader, wanneer ooit
Mijn leven, achteloos vergooid
Aan steenen, die ik opnam tegen
Uw beeld bij 't kruisen onzer wegen,

Wanneer al wat ik heb misdaan,
't Mocht morgen zijn of avond wezen,
Door uw genade kan genezen,—
Neem mij dan aan.

LANDSCHAP

Op Mariëndaal
Is het winter.
De boomen zijn kaal,
Sneeuw begint er —

Toch zingt er
Een nachtegaal,
Ongehinderd,
Het lenteverhaal

Van een Kind
Dat men kan vinden,
's Winters,
Op Mariëndaal.

LIED

Hart groot en rood
Zoeter dan dood,
Dat bloeden moet
En maakt weer goed:

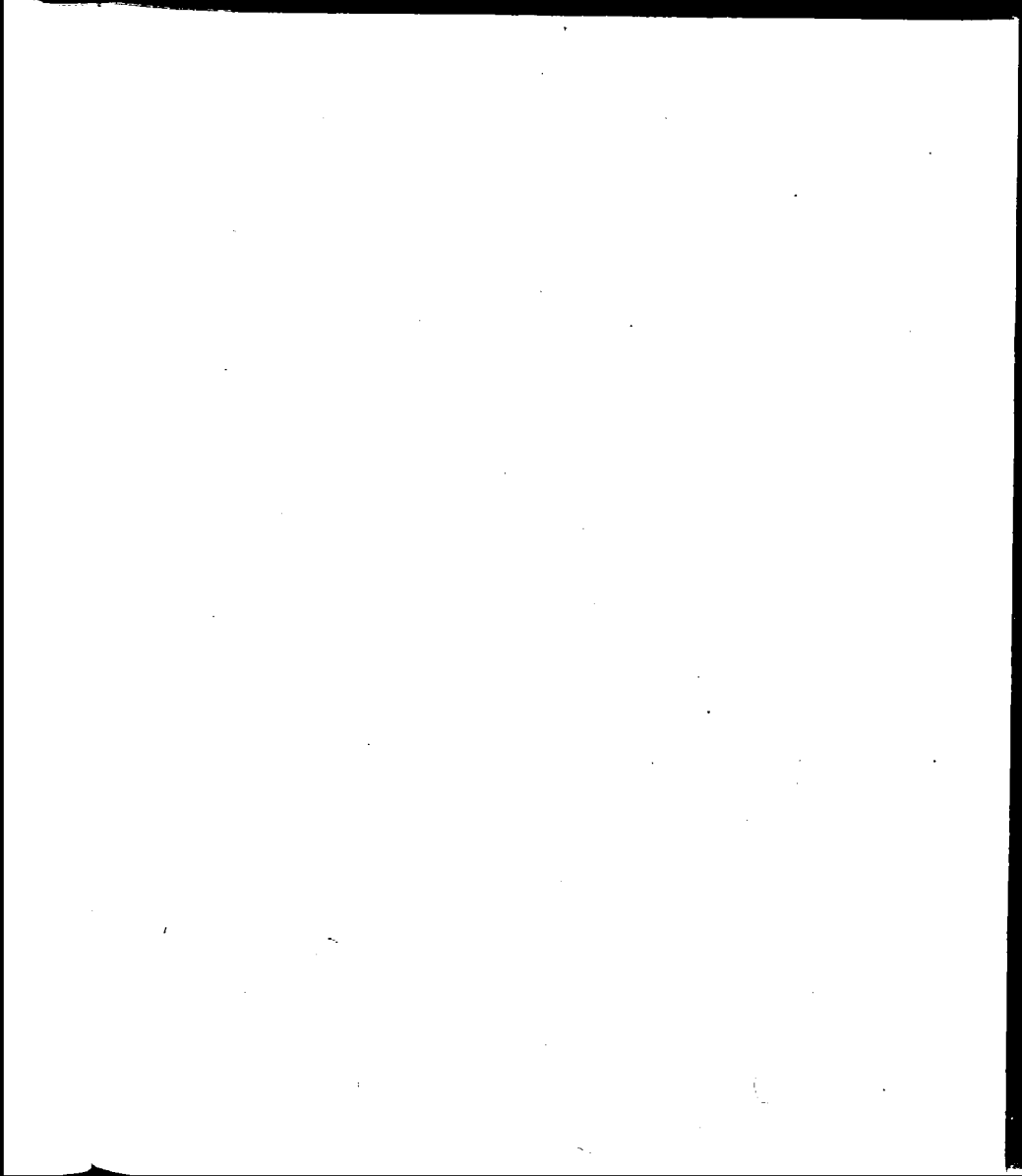
Van hongersnood
En zeekren dood
Bevrijd het bloed
Dat in ons woedt

En maak ons groot
En rood en goed.

STANCES

Arm was ik en bedroefd en zeer alleen
En 'k vond geen mensch, geen boom om mee te praten.
Zelfs God — mijn laatste hoop — had mij verlaten,
Ging van mij heen.

Toen kwam een verre vriend en sprak tot mij:
„Voor de dooden is 't voorjaar in November.
Wanneer het herfst gaat worden, straks: remember —
'k Ben zeer dicht bij.”

COLOPHON

Deze verzen vormen een keuze uit het manuscript van de bundel „De roos van Jericho”, welke na de oorlog zal verschijnen. (Een afzonderlijke uitgave van het grote, gelijknamige gedicht uit deze bundel heeft tegelijkertijd in de Volière-reeks plaats.) Voor het eerst sedert zijn debuut „Hunkering” (1930) werd hier dus poëzie van Martin Leopold gebundeld. Dit boekje verschijnt als tweede nummer van de Portefeuille-serie, bij de uitgeverij In agris occupatis in een oplaag van 200 genummerde exemplaren, welke bestemd zijn voor vrienden van auteur en uitgever.

Dit is no. 156

the 1990s, the number of people in the world who are undernourished has increased from 600 million to 800 million.

There are a number of reasons for this increase. One of the main reasons is the rapid population growth in the developing countries. The world population is expected to reach 8 billion by the year 2025, and this increase will be concentrated in the developing countries. This will put a tremendous pressure on the world's food resources.

Another reason for the increase in undernourishment is the rapid increase in the number of people who are living in poverty. In the developing countries, the number of people living on less than \$1 a day has increased from 1 billion in 1980 to 2 billion in 1995. This means that there are now 2 billion people in the world who do not have enough money to buy the food they need to live.

There are also a number of other factors that contribute to the increase in undernourishment. These include the rapid increase in the number of people who are living in urban areas, the rapid increase in the number of people who are living in slums, and the rapid increase in the number of people who are living in areas that are affected by natural disasters.

It is clear that the world is facing a serious food crisis. If we do not take action now, the number of people who are undernourished will continue to increase. This will have a devastating impact on the world's economy and on the lives of billions of people.

There are a number of things that we can do to help solve this problem. One of the most important things is to increase the production of food in the developing countries. This can be done by providing the farmers with the tools and resources they need to produce more food.

Another important thing is to reduce the number of people who are living in poverty. This can be done by providing them with the education and training they need to find better jobs. We also need to provide them with the social services they need to live a better life.

Finally, we need to reduce the number of people who are living in areas that are affected by natural disasters. This can be done by providing them with the resources they need to build more resilient communities.

It is clear that the world is facing a serious food crisis. If we do not take action now, the number of people who are undernourished will continue to increase. This will have a devastating impact on the world's economy and on the lives of billions of people.

There are a number of things that we can do to help solve this problem. One of the most important things is to increase the production of food in the developing countries. This can be done by providing the farmers with the tools and resources they need to produce more food.

Another important thing is to reduce the number of people who are living in poverty. This can be done by providing them with the education and training they need to find better jobs. We also need to provide them with the social services they need to live a better life.

Finally, we need to reduce the number of people who are living in areas that are affected by natural disasters. This can be done by providing them with the resources they need to build more resilient communities.

It is clear that the world is facing a serious food crisis. If we do not take action now, the number of people who are undernourished will continue to increase. This will have a devastating impact on the world's economy and on the lives of billions of people.

There are a number of things that we can do to help solve this problem. One of the most important things is to increase the production of food in the developing countries. This can be done by providing the farmers with the tools and resources they need to produce more food.

Intergenerational Support and Well-Being of Older Adults

Barbara A. Hanrahan, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro

John W. Kim, University of North Carolina at Greensboro